

Parlament České republiky
PŘEDSEDA
POSLANECKÉ SNĚMOVNY

28.5. [redacted] ✓

ÚŘAD VLÁDY ČR PODATELNA		
INDEX 30-04-2008		
Č. J. 07743/08	ÚTVAR KPV	POČ. PŘ. 3

Praha, 29. dubna 2008
Čj: 5090, 5102, 5103/2008
Evid. číslo interpelace: 311 - 313

Vážený pane předsedo vlády,

ve smyslu § 112 odst. 1 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, Vám zasílám interpelace poslanců

- S. Markové ve věci elektrosmogu jako zátěže životního prostředí a možných zdravotních problémů občanů (ev. č. 312) a
- Z. Maršíčka a A. Černého ve věci vzniku Národní gardy (ev. č. 313).

Pro úplnost připomínám, že podle § 112 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, je lhůta pro odpověď na interpelaci 30 dnů od jejího podání.

Pokud budete, vážený pane předsedo vlády, odpovídat na interpelace poslanců přímo, prosím o zaslání kopií odpovědí k mým rukám, abych mohl případně učinit další potřebné kroky ve smyslu jedacího řádu Poslanecké sněmovny.

Dále Vám pro informaci zasílám interpelaci poslance J. Tejce na ministra vnitra I. Langeru ve věci tzv. Vlašimské kauzy (ev. č. 311).

Uvedenou interpelaci jsem zaslal rovněž panu ministru I. Langerovi.

S pozdravem

Příloha

Vážený pan
Mirek Topolánek
předseda vlády
České republiky

P r a h a

KANCELÁŘ PŘEDSEDY VLÁDY	Dne: 30-04-2008
----------------------------	--------------------

Parlament České republiky kancelář předsedy Poslanecké sněmovny	
Datum: 29-04-2008	
Č.j.: 5103/08	Přílohy:

Evidenční číslo interpelace 313

Interpelace

poslance

Zdeňka Maršíčka
a
RSDr. Alexandera Černého

ve věci:

Vznik Národní gardy

na

Ing. Mirka Topolánka
předsedu vlády České republiky

Datum: 28.4.2008

00/ 909/08

Pane předsedo vlády,

na tiskové konferenci po zasedání Bezpečnostní rady státu dne 6. 11. 2007 jste byl dotázán na souvislosti se vznikem Národní gardy (NG), kterou založila ultrapravicová nacionalistická Národní strana. Tato politická strana patřila, podle výroční zprávy BIS, v roce 2006 k neaktivnějším ultranacionalistickým subjektům naší politické scény.

Sděлил jste jenom, že se nejedná o neonacisty a že o situaci máte velmi detailní informace.

Prezident ČR Václav Klaus tehdy dodal jedinou věc, že žádné Národní gardy do demokratické země našeho typu nepatří. Údajně jste měl prohlásit, že „Žádné národní gardy v tomto smyslu nevzniknou“. Ostatně i ministr vnitra Ivan Langer následně upozornil, že považuje vznik polovojenské organizace Národní garda, kterou koncem října 2007 založila krajně pravicová Národní strana, za nepřijatelný.

Mám za to, že od ultrapravice přišel tímto založením polovojenského uskupení tzv. Národní gardy, po vzoru maďarských fašistů, jasný signál. Jde sice dosud o okrajový spolek, jehož členové pořádají „spanilé jízdy“ do romských ghett a pod rozvinutými českými prapory tam jejich bezbranným vystrašeným obyvatelům kážou o nadvládě bílé rasy a o pořádku, ale vždyť už pouhým založením nějaké polovojenské organizace dávno překročili rámec zákona o politických stranách. Sice tvrdí, že jsou neozbrojeni, ale součástí jejich uniformy je nůž. Copak nůž není zbraň?

Národní strana, která založila Národní gardu, je dnes považovaná za tzv. nacionalistickou, ale je součástí seskupení ultrapravicových neonacionalistických stran, kam patří i neonacistický Národní odpor. Tato scéna je ideologicky vedená dnes volebním republikovým lídrem Národní strany Mgr. Janem Skácelem, který spoluzakládal nebo ideově vedl postupně několik stran či hnutí této ultrapravicové scény (Vlastenecká fronta, České hnutí za národní jednotu, Národní sjednocení apod.).

Národní odpor je u nás postaven mimo zákon, Národní strana nikoliv. Na svých webových stránkách, kde hlásají svoje xenofobní a rasistické názory, se sice jeden její aktivista vyslovuje o neonacistech jako o "pakáži". Ale nenechme se zmýlit. Toto uskupení dlouhodobě vystupuje xenofobně a agresivně, zejména proti Romům, homosexuálům a cizincům.

Za vznikem NG stojí podle Národní strany především tři hlavní důvody: "Neschopnost policie zajistit občanům klid, pořádek a bezpečí, dále rozhodnutí ministerstva obrany zrušit vojenské záchranné prapory, které byly nasazovány například při živelních pohromách, a strach z chování menšin a imigrantů". Založení Národní gardy vysvětluje Národní strana také na svém webu jako odpověď na „destrukci české policie a chování nepřizpůsobivých menšin a emigrantů, které současná demoliberální garnitura nadsadila nad řádné občany“.

Někomu se to může zdát šílené až neskutečné. To si myslel i autor článku „Měsíc extremistů“ v časopise Respekt Jan Brabec do chvíle, než se k rozhovoru sešel s mluvčím Národní gardy a ideologem Národní strany Pavlem Sedláčkem. Příjemný rozhovor byl veden do chvíle než zazněla otázka na Romy. Pavlu Sedláčkovi ztvrdly rysy a podrážděným hlasem deklamuje: „Nás zajímá řešení cikánské otázky, pokud nebudou pracovat, půjdou, odkud přišli. Váš časopis se jich jen zastává. Vás obohacuje verbež: tisíce šlapek, zlodějů a násilníků. Vy si chcete jen honit triko na Národní gardě.“ Mluvčí Sedláček dále říká temným, výhrůžným hlasem. „Jednou si popovídáme o tom, co já řekl a co vy jste napsali.“

Představitelé Národní strany prohlašují, že Národní garda poskytuje svoje služby dle Zákona č.240/2000Sb o krizovém řízení (krizový zákon) - §5 - Poskytování a přejímání humanitární pomoci. Národní garda tedy poskytuje právě služby a speciální práce a poskytuje je jako nezisková organizace a sdružení občanů. Ale na MV ČR jako sdružení občanů

registrována, na základě zákona č.83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, není (ne se vznikem 28.10.2007, na svém webu nemá nikde uvedeno IČO).

Pane předsedo vlády, žádám Vás o odpověď na následující otázky:

1) Kdo je Národní garda a jaká je akční schopnost této polovojenské organizace, když nabídla své služby Národnímu památníku v Terezíně?

2) Jaké je v této souvislosti stanovisko vlády a co k dané situaci říká Ministerstvo vnitra?

Za odpověď děkuji.


Zdeněk Maršíček, poslanec


RSDr. Alexander Cerný

Evidenční číslo interpelace: 3 11

Příloha k čj. 07243/08

Parlament České republiky kancelář předsedy Poslanecké sněmovny	
Datum: 29-04-2008	
Č.j.: 5090/08	Přílohy:

Interpelace

poslance JUDr. Jeronýma Tejce

ve věci:

tzv. Vlašimské kauzy

na

MUDr. Mgr. Ivana Langera,

ministra vnitra ČR

Datum : 28. dubna 2008

00/ 902 100

Vážený pane ministře,

z médií, ale i osobně jsem se dozvěděl o tzv. Vlašimské kauze. Jde o případ, kdy policejní hlídka (ve složení pprap. Petra Lhotáková a prap. Tomáš Brabenec) byla dne 28. září 2007 vyslána operačním důstojníkem OŘP ČR Benešov na zákrok do bytu, kde mělo docházet k domácímu násilí. Hlídka byla následně po svém příjezdu na místo a při prováděném zákroku napadena osobou, která byla důvodně podezřelá z páchání výše uvedeného skutku. Situace se tak vyostřila, že hlídka byla nucena požádat o posily, aby byl zákrok proti podezřelému úspěšně dokončen. Po dokončení zákroku se hlídka vrátila na základní útvar a požádala o vystřídání a možnost ošetření v souvislosti se zraněními, které při zákroku utrpěla. Podle mně dostupných informací přímý nadřízený hlídky, která zákrok provedla a byla při něm zraněna, vedoucí OOP ČR Vlašim npor. Mach, odmítl umožnit vystřídání hlídky a její následné ošetření. Celou věc se měl snažit bagatelizovat, a to i přes viditelná zranění na policistech, umazané a potrhané uniformy. Ve stejném duchu měl pokračovat vedoucí SKPV OŘP ČR Benešov mjr. Mareš, který byl na útvar přivolán jako dosahový funkcionář OŘP ČR Benešov. Podle mě dostupných informací, bylo zraněným policistům nařízeno provést výslech svědkyně a oznamovatelky, i přes opakované žádosti hlídky o její ošetření. Teprve po provedení výslechů jim bylo umožněno odjet na ošetření do nemocnice v Benešově. Zde bylo ošetřujícím lékařem shledáno, že jejich zranění jsou natolik vážná (otřes mozku, blokáce krční páteře, zhmožděny), že je nucena jejich hospitalizace (4 dny).

Zakročující policisté se s přístupem svých nadřízených k celé věci nechtěli smířit a poslali podle mých informací žádost policejnímu prezidentovi o řádné prošetření věci. Z Policejního prezidia PČR byla celá záležitost postoupena Správě Středočeského kraje PČR. Podle tvrzení výše uvedených napadených policistů, je měl na základně uvedené stížnosti dne 26. října 2007 osobně navštívit tehdejší zástupce ředitele Správy Středočeského kraje PČR pplk. Kučera (nyní plk.) a z nepochopitelných důvodů, kdy jim byla vytýkána špatně zvolená taktika zákroku, je vyzývat k dobrovolnému odchodu z řad příslušníků Policie ČR a k upuštění od uveřejnění článku v odborářských novinách Naše policie, kde popisují celou kauzu. Dle mých informací policisté odmítli tento nátlak ze strany pplk. Kučery a svůj článek uveřejnili. Jako hlavní důkaz neadekvátních reakcí velitelů měl sloužit záznam z bezpečnostních kamer Místního oddělení PČR Vlašim. Následně se dotčení policisté z médií dověděli, že celá kauza byla dne 6. ledna 2008 uzavřena a předána k řešení okresnímu řediteli OŘP ČR Benešov.

Na základě výše uvedených skutečností policisté podali podnět k opakovanému prošetření k rukám policejního prezidenta s odůvodněním, že v dané věci se může jednat o podezření ze spáchání trestného činu zneužívání

pravomoci veřejného činitele, porušení služebního zákona a dalších předpisů s tím souvisejících. Poté věc začala prošetřovat OSK Policejního prezidia PČR. Při prvním výslechu dne 28. února 2008 se oba dotčení policisté údajně dozvěděli, že důkazní materiál, který měl dosvědčovat jejich tvrzení a potvrzovat neprofesionální chování nadřízených je ztracen a v důsledku této ztráty nemají šanci prokázat pochybení ze strany svých velitelů.

Vážený pane ministře, výše popsané události považuji za velmi závažné, především pak údajnou ztrátu důkazního materiálu (nahrávky bezpečnostních kamer), který mohl objasnit kdo a jak se choval na základním útvaru policie při jednání mezi zraněnými policisty a jejich nadřízenými. Není to totiž poprvé, kdy se záznam z bezpečnostních kamer z oddělení PČR nemohl použít k objasnění událostí, které se na oddělení udály. Jistě si vzpomínáte na případ Mladých sociálních demokratů a jejich zadržení v Praze. Tato údajná ztráta se ve světle výše popsaných událostí může jevit jako účelová. Žádám Vás laskavě o sdělení, zda jste s tímto případem obeznámen a zda se výše uvedeným podezřením zabývá IMV. Pokud jej neznáte, dovoluji si Vás požádat o to, abyste tuto interpelaci vzal jako konkrétní podnět k nezávislému prošetření ze strany MV. Domnívám se, že ze strany nadřízených mohlo dojít ke zneužití pravomoci veřejného činitele.

Pevně věřím, že naší společnou snahou je celou věc řádně objasnit, protože v řadách policie by jistě neměli pracovat buď řadoví policisté, kteří si účelově vymýšlí obvinění na své velitele a nebo velitelé, kteří nedokáží potlačit rozladění, že byli odvolání z oslavy (přesto, že byli v tzv. „dosahu“) a následkem toho se chovají neprofesionálně.

Vážený pane ministře, chápu, že se nemůžete zabývat všemi konkrétními případy, tento je však podle mého názoru natolik zásadní, že může mít vliv na důvěru řadových policistů ve vedení policie. Žádám Vás proto, vážený pane ministře, aby jste se tomuto případu věnoval a informoval mne, jaká opatření jste z uváděných informací vyvodil.

S pozdravem



JUDr. Jeroným Tejc

MUDr. Mgr. Ivan Langer
ministr vnitra ČR

Evidenční číslo interpelace:312

Příloha k čj. 077/03/08

Parlament České republiky kancelář předsedy Poslanecké sněmovny	
Datum: 29 -04- 2008	
Č.j.: 5102/08	Přílohy:

Interpelace

poslankyně Soni Markové

ve věci:

Elektrosmogu jako zátěže životního prostředí a možných zdravotních problémů občanů

na

Ing. Mirka Topolánka, předsedu vlády ČR

Datum: 29. dubna 2008

09/ 908/08

Věc: Elektrosmog - zátěž životního prostředí a zdravotní problémy občanů.

Vážený pane premiére,

v souvislosti s bouřlivým rozvojem informačních bezdrátových technologií jsme svědky nárůstu neionizujícího záření elektromagnetického pole (EMP), alarmující je tempo růstu elektrosmogu v 21. století. IT činí náš život bohatší, pohodlnější, ale zatím si nepřipouštíme negativa (jako např. u hluku v souvislosti s prudkým rozvojem kamionové dopravy).

Řada občanů má zdravotní obtíže v příčinné souvislosti s elektrosmogem a když se obrátí na Hlavního hygienika ČR s žádostí o pomoc obdrží formální odpověď, že limit dle vládního nařízení 480/2000Sb., či platného dnešního vládního nařízení č.1/2008, není překročen.

Občané proto dnes podávají stížnosti na ministerstvo zdravotnictví, obrací se s žádostmi o pomoc na ministerstvo životního prostředí, na ochránce lidských práv, na poslance, aby iniciovali revizi vládního nařízení a dokonce i na prezidenta republiky, který jako jediný projevil vstřícnost, ale nemá výkonné kompetence k řešení tohoto problému i když jej nepustí ze zřetele.

Občané proto vzhledem k bezvýchodné situaci připravují další petice a soudní žaloby na stát.

Hlavní problém je v nesprávně a nezodpovědně stanovených zdravotních limitech, (referenční hodnoty) ve stávajícím platném vládním nařízení, kdy provozovatelé se nemusí obávat žádných hygienických omezení, např. u základnových stanic GSM vám mohou tuto stanici postavit v bezprostřední blízkosti (3-5m) vašeho bytu, či domu.

Zrušení vyhl. MZ č.408/1990 a přistoupení na nezávazné doporučení EU a schválení nových 10x vyšších limitních hodnot byl dar všem provozovatelům základnových stanic. Doporučení RE nebyla žádná direktiva, ale bylo to pouhé doporučení a každý stát měl možnost ponechat si přísnější zdravotní limity, tak jak to např. některé země udělaly. (Itálie, Polsko, Švýcarsko). Pro úplnost poznamenávám, že snížené zdravotní limity neomezují rozvoj informačních technologií, ale chrání občany před neuváženou výstavbou základnových stanic a tím i před zbytečně vysokou expozicí EMP.

Zrušená vyhláška MZ č. 480/2000 Sb. byla nahrazena vyhláškou č. 1/2008 Sb. Nařízením vlády o ochraně zdraví před neionizujícím zářením.

Byla vydána s neobvyklou rychlostí bez prodiskutování s celorepublikovými odborníky a odbornou veřejností. Toto nařízení nabývá na účinnosti 30. dubna 2008. Při prvním náhledu nové vyhlášky zjistíme, že tabulka č. 7 – Referenční úrovně plošné hustoty energie je vypuštěna, stejně tak byla pozměněna tabulka č. 1 s tím, že je zde zavedena nová fyzikální jednotka „Modifikovaná indukovaná proudová hustota „

Několik dalších poznámek k nařízení vlády č.1/2008 Sb.:

- Základní problém je v tom, že v hned na začátku v § 1, odst. (1) a) je odvolávka na směrnici **2004/40/ES** (viz Official Journal of the EU, L 184, 24.5.2004, s. 1), která **se**

ovšem **týká pouze zaměstnanců** (výslovně opět pouze pro případ krátkodobých účinků !!), ale o doporučení (tedy nepovinné) **1999/519/ES** (viz Official Journal of the EU, L 199, 30.7.1999, s. 59), které **se týká obyvatelstva** tam není ani zmínka, přestože výše zmíněná směrnice se na toto doporučení výslovně odvolává!! **Nutno zdůraznit, že oba dokumenty dávají členským státům EU možnost zavést přísnější limity!!**

- Za nejzávažnější změnu považuji okolnost, že z původní tab. č. 2 byla vypuštěna nejvyšší přípustná hodnota měrné absorbované energie SA 2 mJ/kg pro ostatní osoby, tj. obyvatelstvo (převzatá z doporučení 1999/519/ES), a v poznámce ad b) je v nové tab. č. 2 ponecháno pouze doporučení zavést dodatečné omezení 10 mJ/kg stanoveného původně (a rovněž ve směrnici 2004/40/ES) pouze pro zaměstnance.
- Zřejmým důsledkem toho je úplné vypuštění původní tab. č. 7 s referenčními úrovněmi plošné hustoty energie.
- Obě zmíněné změny souvisí s pulsy kratšími než 30 μ s a týkají se obyvatelstva. Nelze se proto zbavit podezření z úmyslu vyhnout se přísnějšímu posuzování zdrojů s impulsním režimem provozu (plánovaný radar v Brdech), u kterých se i v obou zmíněných dokumentech EU předpokládá možnost netepelných účinků (na rozdíl od neustálého oficiálního tvrzení).
- Vlastní textová část se zřetelně soustředí na zapracování textu podle směrnice 2004/40/ES a proto se, žel, převážně týká jen zaměstnanců. Používání výrazů „průměrovaný“ místo „středovaný“ v příloze asi více odpovídá gramatice.

Pokud jde o připomínková řízení (jak rezortní tak mezirezortní), nelze si dělat iluze, že k něčemu byla. Jednak jde o dosti specializované téma a samotná odvolávka na zapracovávání směrnice EU svazuje leckomu ruce (zvláště v případě státních zaměstnanců v resortu zdravotnictví, kterým může jít v případě příp. kritických připomínek i o místo). Překvapující pouze je, že pravděpodobně z domácích zdrojů je úprava tab. č. 1 žel, připomínka, aby tab. č. 3, 4, 5 a 6 byly doplněny poznámkami o tom, že v bytech školách, nemocnicích a dalších místech s dobou pobytu obyvatelstva delší než 4 hodiny se nejvyšší přípustná hodnota resp. referenční úroveň zpřísňují na velikosti podle vzoru Itálie, Švýcarska, Polska, Číny příp. dalších zemí (na podkladě přehledu zveřejněného WHO), nebyla vzata v úvahu. Rovněž nebylo přihlédnuto k připomínce, aby v tab. č. 2 byl v poznámce ad b) doplněn text o hodnotu 2 mJ/kg pro ostatní osoby (viz výše).

Táži se Vás, pane ministře, a žádám o odpovědi :

1) Co hodlá konkrétně učinit vláda ke snížení hygienických limitů neionizujícího záření, které nejsou způsobilé k ochraně veřejného zdraví?

2) Kdy předloží ministerstvo zdravotnictví klinické ověření zdravotních limitů 41-61 V/m (referenční hodnoty pro základnové stanice GSM hustoty zářivého toku) na živém organismu a kdy se začne zabývat Londýnskou rezolucí vědců z 3.12.07, která uvádí, že bezpečnostní limity pro ochranu před neionizujícím zářením platné dle doporučení ICNIRP, téměř v celé Evropě vč.ČR, jsou zastaralé a naprosto irelevantní. Dále varováním Evropské agentury pro

životní prostředí EEA, která vyzývá ke snížení limitů pro neionizující záření, výsledky rozsáhlého výzkumu v Německu a další.

3) Proč byl zrušen na SZÚ základní výzkum v oblasti neionizujícího záření a zda ho min.zdravotnictví hodlá obnovit, protože referenční laboratoř pro neionizující záření neplní funkci základního výzkumu. Za 8 let své existence nevydala laboratoř ani jednu epidemiologickou studii a jen se odvolává na doporučení komise ICNIRP.

4) Kdo nese právní zodpovědnost za stávající zdravotní limity v případě soudních sporů, kdy prokazatelně došlo k poškození zdraví. Dají se očekávat další žaloby na stát. (Obdobně jak dnes stát řeší žaloby týkající se hluku.)

5) Kdo vysvětlí občanům ČR legislativní rozpor mezi telekomunikačním zákonem elektrotechnických norem ČSN EN s vládním nařízením č. 1/2000 Sb ?

Jinými slovy, jak je možné, že přístroje mají omezení proti rušení 3V/m, zatímco člověk musí vydržet více jak 41 V/m ??

Proč se doposud, když již vyhláška platí, nikdo nezabýval problémem neharmonizace technologických a biologických limitů ?

6) Proč nejsou stanoveny v zónách tkz. čistého bydlení – plochy určené územním plánem pro bydlení, pro frekvence 900 a 1800 Mhz jiné, menší preventivní bezpečnostní limity ? Zkušenosti z EU dokazují, že i při zachování nízkých limitů je možné bezproblémový rozvoj mobilních technologií.

7) Na koho se mají postižení lidé obracet v případě, že jsou vystaveni záření, na které jsou citliví.

Níže najdete různá vyjádření, výzvy a názory lékařů, odborníků, kteří se problémem na celosvětové úrovni zabývají. Problémem elektrosmogu a jeho následky na lidskou populaci se zabývá celý svět. K výsledkům šetření by měla Česká republika přihlížet a limity EMP snižovat. Vláda České republiky nese zodpovědnost na zdraví svého lidu.

Bamberská výzva :

Bamberg, 27.6.2004

Znění tzv. Bamberského apelu:

Jako lékaři a lékaři považujeme další výstavbu mobilních sítí za pochybnou a apelujeme na politiky, vědce a osoby odpovědné za zdravotnictví, aby poskytli příslušný a zákonem garantovaný prostor ochraně života a zdraví nás všech a ihned začali jednat.

Vyzýváme proto důrazně k:

- zastavení další výstavby mobilních technologií, neboť se jedná o nedobrovolně přijatá rizika zátěží

projevujících se pravděpodobně v dlouhodobém horizontu

- masivní redukci mezních limitů, vysílacích výkonů a zátěží elektromagnetickým zářením

- poučení obyvatelstva a zejména uživatelů mobilních telefonů o zdravotních rizicích elektromagnetických polí

- podpoře uvědomělého zacházení s mobilním telefonováním, omezení užívání pro děti a mládež
- přepracování DECT standardu pro bezšňůrové telefony s cílem redukovat intenzitu vyzařování a omezit je na skutečnou dobu používání, jakož i eliminovat biologicky kritickou pulzní modulaci

Podepsáno 63 lékařů a lékařek různých specializací.

Evropská agentura pro životní prostředí EEA vyzývá ke snížení limitů pro neionizující záření

(Mohuč, SRN) - Poprvé v historii varuje odborný úřad EU výslovně před zdravotními účinky mobilních sítí. Ředitelka EEA (European Environment Agency) prof. Jacqueline McGladeová řekla reportérovi politického magazínu stanice ARD : *»Mobily prý sice září slabě, ale je dosti důkazů působení také při slabém vyzařování, takže teď musíme jednat. Existují jasné důkazy o tom, že ti, kdo často používají mobil, tedy asi 460 hodin za rok a to více než 15 let dlouho, vykazují tendence k mozkovým nádorům, gliomům a jiným druhům tumorů.«*

EEA v Kodani se přitom odvolává na 600stránkovou zprávu tzv. »Bioinitiative Group« – sdružení vědců, kteří vyhodnotili 2000 studií týkajících se působení elektromagnetických polí.

Odborný úřad pro životní prostředí Evropské unie je spoluautorem této zprávy. Hlavní závěr zprávy zní: »Po více než 10 letech používání mobilu se zvyšuje riziko mozkového tumoru o 20 až 200 %«.

Podle ředitelky EEA se objevují působením záření efekty v lidských buňkách již **při hodnotách pod platnými limity**: *»Záření narušuje procesy v buňkách, výměnu signálů mezi buňkami. Pokud se tak děje v průběhu delší doby, mohou tato rušení přirozeně vést k dlouhodobě projeveným efektům jako je rakovina. A to jsou vlivy, které nás nejvíce znepokojují.«*

Proto radí agentura pro ŽP při EU **nově definovat platné limity** s ohledem na tyto biologické vlivy a tím je redukovat. **Dosud byly pro stanovení limitů rozhodující pouze termické účinky, tedy zahřátí tkáně prostřednictvím záření.**

Snížení limitů požadoval v magazínu televize SWR také prof. Franz Adlkofer, koordinátor programu výzkumu působení mobilních sítí »Reflex«, financovaného EU. V řadách výzkumů vědců v rámci tohoto programu byly zjištěny genotoxické účinky VF polí již **v podlimitních hodnotách**. V jedné dosud nepublikované sérii pokusů s nejmodernější technologií UMTS byly tyto účinky potvrzeny. Jde o poruchy řetězce DNA a tvorby mikrojádra . Prof. Adlkofer v uvedeném interview: *»Objevili jsme při práci na tomto projektu biologické efekty hluboko pod limitními hodnotami. U posledního výzkumu, kde šlo o otázku, zda také UMTS je biologicky účinné, se jednalo o čtyřicetinu limitu, tzn. 0,05 W/kg.«*

EEA vidí v tématu mobilních sítí paralelu k ostatním rizikům životního prostředí jako jsou azbest, radioaktivní záření, kouření nebo zátěže olovem. V minulosti se řada těchto rizik podceňovala. Tuto chybu bychom neměli opakovat. Ředitelka EEA prof. McGladeová: *»Proč vystavovat obyvatelstvo riziku, pokud ještě teď můžeme něco udělat. Nastává čas pro nás všechny , nositele veřejného rozhodování, rodiče, každého jednotlivce, uvědomit si tyto důkazy a odpovídajícím způsobem jednat.«*

Nejnovější vědecká zpráva vyjadřuje závažné pochyby o bezpečnosti platných limitů pro neionizující záření a doporučuje přijetí nových

University of Albany, New York – 31.8.2007

Mezinárodní skupina dvaceti vědců a odborníků na veřejnou politiku ochrany zdraví (USA, Švédsko, VB, Rakousko), sdružená ve výzkumném sdružení »Bioinitiative«, zveřejnila v srpnu 2007 odbornou zprávu o vlivu elektromagnetických polí (EMP) na zdraví pod názvem »BioInitiative: A Rationale for a Biologically-based Public Exposure Standard for Electromagnetic Fields (ELF and RF)« (Zdůvodnění biologicky založených obecných expozičních standardů pro NF a VF EMP). **Zpráva vyjadřuje závažné pochyby, týkající se bezpečnosti dnes platných limitů pro ochranu před EMP**, pocházející z různých zdrojů (vedení VN, mobilní komunikace, radary, TV a rádio a řada dalších).

Nízkofrekvenční EMP (vedení VN, el. domovní vedení a spotřebiče) bývá v zahraničí již nějakou dobu dáváno do souvislosti se zvýšeným rizikem dětské leukémie a může být spouštěčem rakoviny v pozdějším věku. Vyhodnocení uvedené pracovní vědecké skupiny m.j. dokumentuje např. vědecký důkaz o spoluodpovědnosti vedení vysokého napětí (VVN) v USA i jinde na světě za vznik stovek nových případů dětské leukémie. za vznik stovek nových případů dětské leukémie.

Na šestistech stranách zpráva přináší detailní vědeckou informaci o **zdravotním vlivu EMP v hodnotách 100 až 1000násobně menších než jsou současné limity**, platné ve většině průmyslových zemí USA a Evropy vč. ČR, na základě doporučení tzv. vědeckých komisí (US FCC, ICNIRP).

Autoři kriticky přezkoušeli více než 2000 studií různých skupin a došli k závěru, že platné bezpečnostní limity, na něž se tak vehementně odvolávají při různých sporných příležitostech (viz umístění radaru USA na našem území, stížnosti na poškození zdraví obyvatel...) i zástupci státních orgánů ČR, **nejsou způsobilé k ochraně veřejného zdraví před účinky neionizujícího záření.**

Z hlediska zdravotní politiky by se podle zprávy měly **zavést nové limity** na bázi biologických vlivů vyvoditelných z těchto zjištění, jež by braly v potaz zavádění moderních, ale rizikových technologií. Vědecká důkazní situace zdokumentovaná ve zprávě dává podnět k obavám, které se týkají **dětské leukémie, tumorů mozku, tumorů ušního nervu, Alzheimerovy choroby, neurologických onemocnění, aj.** Existují poukazy, že EMP jsou rizikovým faktorem rakoviny u dětí i dospělých.

Expert na veřejné zdraví a spoluautor studie Dr. David Carpenter, ředitel Institute for Health and the Environment University of Albany, New York, říká: » *Tato zpráva je alarmem, že dlouhodobá expozice několika typy EMP může mít vážné účinky na zdraví. Nyní je třeba svědomitého zdravotního přístupu k prevenci rakoviny a neurologických problémů, které jsou s expozicí spojeny. Musíme lidi a zákonodárce poučit, že "business as usual" není dále akceptovatelný.*«

Diskuze o vlivu EMP z vedení VN a transformátorů na incidenci dětské leukémie existuje v zahraničí již mnoho let. Dnes tucty studií potvrzují tuto souvislost, ale **veřejné orgány ochrany zdraví reagují jen pomalu nebo vůbec. Je zjevné, že jsou nutné nové limity pro ochranu obyvatelstva.**

Specialista na mozkové nádory prof. Dr. Lennart Hardell ze Švédska je také členem uvedené vědecké pracovní skupiny. Jeho studie o mobilních telefonech, bezšňůrových telefonech a nádorech mozku jsou uznávány jako rozhodující v debatě o bezpečnosti VF a mikrovlivného záření.

»Rizika při dlouhotrvajícím používání mobilů a bezšňůrových telefonů jsou evidentní, pokud se podíváme na lidi, kteří tyto přístroje používají přes 10 let a více, většinou stále na téže straně hlavy.«

Nádory mozku potřebují normálně ke svému vývinu 15 až 20 let, používání mobilů může tuto dobu snižovat na 10 let, což je kratší perioda než u ostatních karcinogenních faktorů. ...»Ukazuje se, že potřebujeme provést výzkum na vícero dlouhodobých uživatelích, abychom mohli riziko obsáhnout v celém rozsahu,« říká Dr. Hardell. Jeho práce byla potvrzena jinými studiemi na dlouhodobých uživatelích bezdrátových přístrojů. Souhrnné vyhodnocení těchto studií ukazuje o **20% zvýšené riziko zhoubného gliomu při desetiletém používání**, avšak na straně hlavy, kde se mobil používá pravidelně, vzrůstá toto **riziko o 200 % (dvojnásobně)**. *»Krátkodobé studie nebraly v potaz velmi časté a dlouhodobé (nad 10 let) uživatele mobilů a také separátně nezkoumaly tu část mozku, která je dostatečně ozařována pro vývin tumoru.«*

Dlouhotrvající vysokofrekvenční (a zejména pulzní) záření souvisí také se symptomy jako např. **bolest hlavy, únava, nespavost, závrať, změny aktivity mozku a poruchy koncentrace a paměti**. Vědci referují o tom, že tyto efekty v případě každodenní expozice **mohou nastupovat už při velmi nízkých hodnotách**. Děti jsou přitom obzvláště citlivé na vlivy ze životního prostředí jakéhokoliv druhu.

Spoluautorka zprávy Cindy Sageová (Sage Associates) říká: »Odborníci na veřejné zdraví a prevenci proti EMP nyní vyjádřili své mínění o významnosti existujících důkazů. **Vyplývá z toho, že existující mezinárodní limity (dle ICNIRP) a limity FCC nenabízejí dostatečnou ochranu zdraví obyvatel a pracovníků při expozici EMP. Doporučuje se tedy přijetí nových limitů** pro ochranu obyvatel a pracovníků před účinky neionizujícího záření, spočívajících na biologickém základě a zohledňující biologické vlivy a potencionální zdravotní účinky při dlouhodobé expozici.

O faktu, že tyto nežádoucí efekty **nastupují při hodnotách expozice hluboko pod většinou národních a mezinárodních limitů**, se dnes již šířeji informuje.«

Přijetí zákonných limitů založených na biologických účincích a nikoliv jen termických účincích, které zpráva doporučuje, je nutné kvůli prevenci organických funkčních poruch. Jsou jmenovány vlivy týkající se **poškození DNA, buněčné komunikace, buněčné látkové výměny a opravných mechanismů**, které kontrolují likvidaci rakovinných buněk v těle. Je zde také referováno o **neurologických účincích** včetně změn v činnosti mozkových proudů během mobilního telefonování, dále o **poruchách paměti, poruchách pozornosti a kognitivních funkcí, spánkových poruchách, sekreci hormonu melatoninu, vlivech na srdečně-oběhový systém a změny v imunitě**.

Další zúčastněný odborník na poli elektrobiologie Dr. Martin Blank z Columbia University, který je autorem části zprávy o stresových proteinech, zdůrazňuje: »Buňky těla reagují na EMP jakožto potencionelního škůdce, stejně tak jako na jiné jedy ze životního prostředí včetně těžkých kovů a toxických chemikálií. **DNA buněk rozpozná elektromagnetické pole již při velmi nízkých hodnotách expozice a reaguje na to stresovou biochemickou odpovědí**. Vědecké výsledky nám říkají, že naše bezpečnostní limity jsou nepřijatelné a **proti expozicím EMP se musíme chránit sami**.«

Děkuji za odpověď.

Mgr. Soňa Marková



Interpelace

11 N - 1147.26.1/1

✓



Předseda vlády České republiky

Mirek Topolánek

V Praze dne *26.* května 2008

Č.j.: 07743/08- KPV - *a)*

Vážený pane předsedo,

v příloze Vám zasílám kopii odpovědi na interpelaci poslankyně Mgr. Soni Markové ve věci elektrosmogu jako zátěže životního prostředí a možných zdravotních problémů občanů (ev.č. 312).

S pozdravem



Příloha: 11 listů ✓

Vážený pan

Ing. Miloslav Vlček

předseda

Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

P r a h a

"K"-Kp. 26.15.



Předseda vlády České republiky

Mirek Topolánek

V Praze dne 26. května 2008

Čj.: 07743/08 - KPV - a)

Vážená paní poslankyně,

ve své odpovědi na Vaši interpelaci č. 312 ve věci „elektrosmogu jako zátěže životního prostředí a možných zdravotních problémů občanů“ podanou dne 29. dubna si dovolím vzhledem k Vaší interpelaci doplněné řadou příloh obsáhlejší a odbornější odpověď.

Při řešení problémů ochrany veřejného zdraví před jakýmkoli potenciálně škodlivými faktory, tedy i před neionizujícím zářením, jsou pro nás rozhodující dobře ověřené vědecké poznatky. Proto mne při pohledu na první stránku Vašeho podání zarazilo, že hned v nadpise písemné interpelace jste použila termín „elektrosmog“. Ve vědecké a vůbec v odborné literatuře se s tímto termínem nelze setkat, často je ho však vidět na Internetu, kde některé firmy nabízejí ochranu zdraví občanů před „elektrosmogem“ různými štíty, podložkami a odrušovači. Tento termín, naprosto nevhodný v jakémkoli odborném textu, používáte i v dalších částech textu. To ubírá Vašemu podání na věrohodnosti.

V úvodu k otázkám, v jehož nadpisu jste také použila slovo elektrosmog a používáte ho i v textu, také tvrdíte, že řada občanů má zdravotní potíže v příčinné souvislosti s elektrosmogem a popisujete, jak se obracejí s žádostmi o pomoc na Ministerstvo zdravotnictví a na další státní instituce a že jako jediný projevil vstřícnost prezident republiky. V čem tato vstřícnost spočívala, neuvádíte. Dále tvrdíte, že hlavní problém je v „nesprávně a nezodpovědně stanovených limitech (referenční hodnoty) ve stávajícím platném vládním nařízení“ a tuto svou myšlenku dále rozvíjíte.

Nařízení vlády č. 480 Sb., o ochraně zdraví před neionizujícím zářením, nahrazené stejnojmenným nařízením vlády č. 1/2008 Sb., účinným od 30.4.2008, vychází z dobře

ověřených vědeckých poznatků, které shromáždila, zhodnotila a v roce 1998 publikovala v prestižním mezinárodním časopise Health Physics světově uznávaná komise nezávislých expertů ICNIRP (International Commission on Non Ionizing Radiation Protection, Mezinárodní komise pro ochranu před neionizujícím zářením). V této publikaci komise ICNIRP stanovila po důkladném kritickém rozboru více než deseti tisíc odborných článků a dokumentů číselné hodnoty pro základní limity (nejvyšší přípustné hodnoty v terminologii nařízení vlády č. 1/2008 Sb., jejichž dodržení je podle všech vědeckých poznatků dostatečnou zárukou ochrany zdraví před expozicí elektromagnetickému poli v intervalu frekvencí od 0 Hz do 300 GHz. Komise ICNIRP během uplynulých deseti let průběžně sledovala a stále sleduje vývoj nových poznatků z oboru ochrany osob před neionizujícím zářením a je připravena bez prodlení hodnoty stanovených limitů změnit, jestliže by se objevily nové poznatky, které nemohly být v roce 1998 do hodnocení rizika plynoucího z expozice člověka elektromagnetickému poli zahrnuty.

Rozhodnutí vlády České republiky zavést v nařízení vlády č. 480/2000 Sb. (nyní č. 1/08 Sb.), které nahradilo zastaralou vyhlášku č. 408/1990 Sb., limity ICNIRP 1998, vzalo v úvahu doporučení Rady Evropy z roku 1999 zavést limity ICNIRP pro obyvatelstvo. Zařadilo však také limity ICNIRP pro zaměstnance, jak to odpovídalo dřívější praxi v tehdejší Československé republice, tedy dříve než Evropský parlament a Rada schválily v roce 2004 Direktivu obsahující limity pro zaměstnance, totožné s limity stanovenými ve Směrnici ICNIRP 1998. Během celé doby platnosti nařízení vlády č. 480/2000 Sb. se nezjistil v České republice ani jediný případ poškození zdraví zaměstnance nebo občana z kategorie ostatních osob (obyvatelstva) v této souvislosti. Tuto poslední okolnost zdůrazňuji. V úvodu své interpelace totiž tvrdíte, že „řada občanů má zdravotní potíže v příčinné souvislosti s elektrosmogem“. Mohl bych se Vás zeptat, zda tím míníte příčinnou souvislost s fyzickou expozicí elektromagnetickému poli nějakého technického zdroje a nikoli příčinnou souvislost spočívající ve strachu z elektromagnetického záření nějakého blízkého zdroje. Z celého Vašeho textu však předpokládám, že v této větě máte na mysli fyzickou expozici a nikoli velmi časté a obecně známé psychické problémy způsobené obavou z této expozice. Pak však musím konstatovat, že Vaše tvrzení neodpovídá spolehlivě zjištěné skutečnosti. Zdravotní potíže způsobené expozicí splňující limity výše uvedeného nařízení vlády č. 480/2000 Sb. nebyly prokázány ani u osob z kategorie obyvatelstva (ostatních osob v terminologii nařízení vlády) ani u zaměstnanců, kde jsou limity pětikrát vyšší. Základní teze, o kterou opíráte celou svou interpelaci, je tedy mylná. Pokud jde o část Vašeho úvodu nadepsanou „Několik dalších poznámek k nařízení vlády č. 1/2008 Sb.“: Přearazení hodnoty měrné absorbované energie pro impulsy, které jsou kratší než 30 mikrosekund, z kategorie „základní limit“ do kategorie „doporučené omezení“ (v našem termínu tedy z kategorie „nejvyšší přípustná hodnota“ do kategorie „doporučené omezení“), odpovídá přesně Direktivě Evropského parlamentu a Rady z roku 2004. Toto omezení má za úkol zamezit efektu tak zvaného mikrovlnného slyšení. Jev sám se nepokládá za škodlivý, pokud měrná absorbovaná energie nepřekročí určitou mez, podstatně vyšší než je hodnota stanovená v Direktivě. Proto nebyl

důvod zavést pro obyvatelstvo hodnotu pro toto nezávazné doporučení ještě pětkrát nižší. Dovoluji si Vás upozornit, že i mikrovlnné slyšení je důsledek tepelného působení absorbované vysokofrekvenční energie. Vaše podezření, že změna hodnocení krátkých vysokofrekvenčních impulsů souvisí s otázkou případného umístění amerického radaru v Brdech, je zcela neopodstatněné. Impulsy, které používá dálkový radar, označovaný nyní jako EBR (Europe Based Radar), dříve GBR (Ground Based Radar), mají dobu trvání více než o dva řády větší, než které se týká uvedené omezení.

Nyní k Vaším otázkám. Tedy alespoň doufám, že byly adresovány mně.

1. *Co hodlá konkrétně učinit vláda ke snížení hygienických limitů neionizujícího záření, které nejsou způsobitelné k ochraně veřejného zdraví?*

Otázka je nerelevantní. Vláda nevydala a nevydává hygienické limity, které by nebyly způsobitelné k ochraně veřejného zdraví před neionizujícím zářením. Jde o limity doporučené komisí ICNIRP (International Commission on Non Ionizing Radiation), které uznává Světová zdravotnická organizace, Rada Evropy a Evropský parlament jako dostatečnou ochranu zdraví. V roce 1999 doporučila Rada Evropy tyto limity pro obyvatelstvo, v roce 2004 je použil Evropský parlament a Rada v Direktivě pro zaměstnance.

2. *Kdy předloží ministerstvo zdravotnictví klinické ověření zdravotních limitů 41-61 V/m (referenční hodnoty pro základnové stanice OSM hustoty zářivého toku) na živém organismu a kdy se začne zabývat Londýnskou rezolucí vědců z 3.12.07, která uvádí, že bezpečnostní limity pro ochranu před neionizujícím zářením platné, dle doporučení ICNIRP, téměř v celé Evropě vč. ČR, jsou zastaralé a naprosto irelevantní. Dále varováním Evropské agentury pro životní prostředí EEA, která vyzývá ke snížení limitů pro neionizující záření, výsledky rozsáhlého výzkumu v Německu a další.*

Jde o dvě otázky, jsou tedy nutné dvě odpovědi:

- a) Klinické ověření zdravotních limitů 41-61 V/m Ministerstvo zdravotnictví nepřipravuje, pokud tím, paní poslankyně, míníte jejich ověření na některém pracovišti České republiky. Celosvětově je však adekvátnost limitů ICNIRP velmi spolehlivě ověřena. Limity vycházejí z kritického rozboru více než deseti tisíc vědeckých publikací, zabývajících se touto problematikou, a náš stát je převzal beze změn (ještě za vlády premiéra M. Zemana) v roce 2000. Jak jsem již uvedl, komise ICNIRP podrobně zdůvodnila tyto limity v rozsáhlém hodnotícím článku v časopise Health Physics 1998. Proto není důvod, proč by se v České republice měly již ověřené limity znovu ověřovat. Věrohodné výsledky, z kterých limity vycházejí jsou ověřené mnohokrát opakovanými experimenty i teoretickými výpočty a platí nezávisle na tom, na které části planety byly získány. Za deset let, která uplynula od uveřejnění Směrnice ICNIRP, byla publikována řada výzkumných prací, které se otázkou možného škodlivého vlivu na zdraví zabývaly, jejich výsledky však nedaly důvod ke změně limitů ICNIRP z roku 1998. Případ, kdy by zdraví člověka bylo prokazatelně

poškozeno expozicí, která nepřekračovala limity stanovené podle Směrnice komise ICNIRP, nebyl prokázán ani jediný za celou dobu, kdy se tato otázka sleduje. Kritická přehledná publikace z roku 2007, která vyšla v časopise *Environmental Health Perspective* a jejímiž autory jsou P. Valberg, E. Deventerová a M. Repacholi a která se zabývá expozicí obyvatelstva vysokofrekvenčnímu elektromagnetickému poli v situaci, kdy antény vysokofrekvenčních vysílačů jsou rozmístěny na střechách městských domů, fundovaně ukazuje, že obavy obyvatelstva ze zdravotních následků působení elektromagnetického pole, které vyzařují, jsou neopodstatněné. Pro Vaši informaci: První autor publikace je americký profesor, špičkový odborník v oblasti životního prostředí, druhá autorka je současná koordinátorka odboru elektromagnetického pole a životního prostředí WHO (World Health Organisation, Světová zdravotnická organizace), třetí autor je bývalý koordinátor tohoto odboru. Publikace zaujímá také stanovisko ke stále opakované otázce o možném škodlivém dlouhodobém působení slabých vysokofrekvenčních polí. Ukazuje, že působení vysokofrekvenčního pole vysílačů mobilní telefonní sítě na člověka se ve své podstatě neliší od působení pole rozhlasových a televizních vysílačů, které jsou v provozu déle než padesát roků. K posuzování otázky dlouhodobého působení je padesát let dostatečně dlouhá doba k vyslovení závěru, protože je možné využít výsledky epidemiologických studií obyvatelstva, které je rozhlasovým nebo televizním vysílačům exponováno dlouhou dobu. Negativní výsledky takových studií jednoznačně podporují názor, že nepříznivé účinky dlouhodobé expozice slabým vysokofrekvenčním polím lze sotva očekávat. Tento názor podporuje i teoretický rozbor mechanismu působení vysokofrekvenčního pole na živou tkáň, provedený ve zmíněné publikaci.

- b) Výzvy, rezoluce, provolání různých skupin lékařů a výzkumníků, stejně jako petice občanů a stížnosti jednotlivců požadujících snížit limity, se vyskytovaly se, vyskytují se a budou se vyskytovat stále. Výsledky výzkumů s katastrofálními závěry publikují jejich autoři v denním tisku, v rozhlasu a v televizi bohužel téměř vždy dříve, než vyjdou v některém vědeckém mezinárodním časopise a než tedy mohou být nezávisle posouzeny vědeckou komunitou. Kromě příkladů uvedených ve Vámi položené otázce je to například Katalánská rezoluce z roku 2002, Benevento rezoluce z roku 2004, v roce 2007 pak akce Bioinitiative, které se dostává snad největší publicity také tím, že je působivě zpracována na Internetu. Počty výzkumníků (zpravidla několik desítek) a jejich jména pod rezolucemi se poněkud mění, jejich tvrzení o tom, že zjistili škodlivé působení (skoro vždy jde o rakovinu nebo o jinou těžkou chorobu) při expozici nižší, než jsou limity ICNIRP, se však při ověřovacích studiích dosud nikdy nepodařilo prokázat nezávislým opakováním. Je dobré si všimnout, že podepsané výzvy a závěry v nich nejsou většinou tak dramatické, jak jsou podávány v jiných částech textu. Hlavním závěrem bývá zpravidla kromě kritiky současných limitů požadavek na finanční zajištění dalších výzkumů, případně návrh na využívání principu předběžné opatrnosti. Pokud pak bylo možné zjistit,

EEA (environmentální evropská agentura) nevyzývá ke snížení limitů, jak se uvádí v jedné z příloh k interpelaci. Jde o výrok jedné osoby a nikoli o oficiální „výzvu“ této instituce. Mezinárodní komise, nejen komise ICNIRP, sledují práce, na které se tyto rezoluce odvolávají, velmi pečlivě. Komise ICNIRP sama deklarovala zásadu, že v případě zjištění dosud neznámého rizika okamžitě vydá příslušné prohlášení a navrhne změnu limitů. Lze počítat s tím, že orgány Evropské unie i Ministerstvo zdravotnictví a vláda České republiky budou na případné navržené změny bez zpoždění reagovat.

3. *Proč byl zrušen na SZÚ základní výzkum v oblasti neionizujícího záření a zda ho min.zdravotnictví hodlá obnovit, protože referenční laboratoř pro neionizující záření neplní funkci základního výzkumu. Za 8 let své existence nevydala laboratoř ani jednu epidemiologickou studii a jen se odvolává na doporučení komise ICNIRP.*

Úkolem Národní referenční laboratoře SZÚ není základní výzkum, nýbrž především aplikace známých vědeckých poznatků a zjišťování expozičních situací na pracovištích a v komunálním prostředí. Její pracovníci publikovali v tomto směru i mnoho výsledků měření elektromagnetického pole v bytech, v provozech a v terénu, a také metodiky měření polí se složitým časovým průběhem.

4. *Kdo nese právní zodpovědnost za stávající zdravotní limity v případě soudních sporů, kdy prokazatelně došlo k poškození zdraví. Dají se očekávat další žaloby na stát. (Obdobně Jak dnes stát řeší žaloby týkající se hluku.)*

Z logiky věci předpokládám, že se ptáte na právní odpovědnost v případě nedodržení platných limitů, protože nebyl prokázán žádný případ poškození zdraví způsobený expozicí elektromagnetickému záření nepřekračujícímu limity. Pokud by došlo k onemocnění způsobenému nedodržením stanovených limitů, je odpovědná a soudně žalovatelná fyzická nebo právnická osoba, která poškození zdraví nedodržením limitů způsobila. Osoba, která nezajistila dodržení limitů, může být pohnána ve smyslu platné legislativy k zodpovědnosti i tehdy, nedošlo-li k poškození zdraví.

5. *Kdo vysvětlí občanům ČR legislativní rozpor mezi telekomunikačním zákonem elektrotechnických norem CSN EN s vládním nařízením č. 1/2000 Sb? Jinými slovy, jak je možné, že přístroje mají omezení proti rušení 3V/m, zatímco člověk musí vydržet více jak 41 V/m?? Proč se doposud, když již vyhláška platí, nikdo nezabýval problémem neharmonizace technologických a biologických limitů?*

Limity pro expozici člověka elektromagnetickým polím a záření nemají nic společného s limity zajišťujícími podmínky pro správnou funkci přístrojů.

6. *Proč nejsou stanoveny v zónách tkz. čistého bydlení — plochy určené územním plánem pro bydlení, pro frekvence 900 a 1800 Mhz jiné, menší preventivní bezpečnostní limity?*

Zkušenosti z EU dokazují, že i při zachování nízkých limitů je možné bezproblémový rozvoj mobilních technologií. Stanovit v zónách s obytnou výstavbou nižší limity než jinde nemá věcný důvod, protože limity ICNIRP jsou pro ochranu zdraví dostatečné kdekoli, tedy i v obytných zónách, v nemocnicích, v dětských zařízeních a v domovech

důchodců. Opakuji, že poškození zdraví expozicí elektromagnetickému poli, která nepřekročila limity ICNIRP, nebylo nikdy prokázáno.

7. *Na koho se mají postižení lidé obracet v případě, že jsou vystaveni záření, na které jsou citliví.*

Otázka je nerelevantní. Existence jedinců, kteří by byli mimořádně citliví na elektromagnetické pole, tedy jedinců trpících přecitlivělostí na elektromagnetické pole, nebyla totiž nikdy prokázána. Osoby, které přisuzují své zdravotní potíže elektromagnetickému poli jakýchkoli zdrojů, ačkoli jsou limity nařízení vlády č. 1/2008 Sb. splněny, by se měly obrátit na lékaře, aby stanovil přesnou diagnózu jejich onemocnění. Tím by měla být včas odhalena skutečná příčina a tím dány předpoklady k účinné léčbě. Stává se, že lidé onemocní jen z obav ze záření blízkého zdroje a stresují se těmito obavami a neúspěchy svých snah o odstranění jejich předpokládaného zdroje tak dlouho, až se u nich vyvine psychosomatický syndrom. Tito lidé jsou pevně přesvědčeni, že jejich potíže způsobuje elektromagnetické záření a psychický původ svých obtíží kategoricky odmítají. Elektromagnetické pole v jejich bytech je přitom téměř vždy tak nízké, že by splnilo sebepřísnější normu na světě, počítaje v to i zrušenou vyhlášku č. 408/1990 Sb., o které se interpelace v úvodu pochvalně zmiňuje. Protože představa o existenci osob, které jsou tak zvané hypersenzitivní na elektromagnetické pole, přetrvávala déle než pětadvacet let a je stále velmi rozšířená, připojím krátké vysvětlení. Speciální vědecký seminář, který pořádala Světová zdravotnická organizace (WHO) v roce 2004 v Praze na téma „elektrická hypersenzitivita“, skončil jednoznačným konstatováním, že příčinná souvislost mezi ohlašovanými zdravotními obtížemi a elektromagnetickým polem, kterému nemocné osoby své zdravotní potíže přisuzují, nebyla za celých pětadvacet let přes velkou snahu mnoha výzkumníků nalezena. Na pražském semináři bylo proto dohodnuto, že termín elektrická (nebo elektromagnetická) hypersenzitivita (zkratka EHS) se nahradí termínem idiopatická environmentální intolerance (IEI, tedy nesnášenlivost prostředí neznámé příčiny). Už v roce 1995 však publikovali tři švédští profesori v prestižním mezinárodním časopise Psychosomatics velmi důkladný rozbor potíží přisuzovaných elektrické hypersenzitivitě a přesvědčivě ukázali, že jde o psychosomatické onemocnění.

Tolik mé odpovědi na Vaše otázky. Ostatní text, ve kterém mi jen sdělujete své názory, беру на vědomí a komentoval jsem ho na začátku svého vyjádření, stejně tak jako texty v přílohách, které jste ke své interpelaci přiložila. K některým z nich jsem se vyjádřil v odpovědích na Vaše otázky. Přesto bych rád vyslovil upřímný podiv nad tím, že se zřejmě ztotožňujete s míněním paní Cindy Sageové, která je na Internetu představena jako environmentální konzultantka a spoluautorka textu skupiny vědců sdružených v akci Bioinitiative. Déle než půl hodiny trvající video-vystoupení této dámy obsahuje totiž tolik neudržitelných tvrzení, že nemohu uvěřit, že by s nimi souhlasili všichni členové akce Bioinitiative, představovaní jako přední odborníci v posuzované problematice. Příkladů nepodložených tvrzení v projevu najdete mnoho, jedním z nich je tvrzení paní Sageové, že současné normy nás chrání před popálením, nikoli však před informacemi, které

elektromagnetické pole do organismu dopraví a poškodí tím zdraví. Také požadavek paní Sageové na tisícinásobné snížení limitů nelze brát vážně.

Závěrem zdůrazňuji, že limity použité v nařízení vlády č. 1/2008 Sb. jsou zcela dostatečné pro ochranu zdraví obyvatelstva i zaměstnanců a neexistuje žádný odborně podložený důvod je jakkoli měnit.

Protože z Vaší interpelace mám dojem, že Vás tato problematika doopravdy zajímá, dovolil jsem si Vám v příloze uvést jak seznam odborné literatury k této problematice, tak i závěry Mezinárodní komise pro ochranu před neionizujícím zářením.

S pozdravem



Vážená paní
Mgr. Soňa Marková
Poslankyně
Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR
Praha

Příloha č. 1 - Odborná literatura:

1. Directive 2004/40/EC of the European Parliament and of the Council of 29 April 2004 (*Official Journal of the European Union* L 159 of 30 April 2004)
2. ICNIRP (International Commission on Non-Ionising Radiation Protection): Guidelines on limiting exposure to time-varying electric, magnetic, and electromagnetic fields (up to 300 GHz). *Health Physics* Vol. 74, April 1998, No. 4, pp. 494 – 522
3. ICNIRP Statement: Use of the ICNIRP EMF Guidelines: March 31, 1999
4. ICNIRP Statement: General Approach to Protection against Non-Ionizing Radiation: *Health Physics* 82 (2002), str. 540-548
5. ICNIRP Statement: Guidance on determining compliance of exposure to pulsed and complex non-sinusoidal waveforms below 100 KHz with ICNIRP guidelines. *Health Physics Society*, 84, No. 3: 383-387, 2003
6. The Council Recommendation (1999/519/EC), of 12 July 1999 on the limitation of exposure of the general public to electromagnetic fields
7. Implementation report on the Council recommendation limiting the public exposure to electromagnetic fields (0 Hz to 300 GHz). Vydala Evropská komise, datum rozeslání květen 2002
8. Peter A. Valberg, T. Emilie van Deventer, and Michael H. Repacholi, Workgroup Report: Base Stations and Wireless Networks—Radiofrequency (RF) Exposures and Health Consequences. *Environmental Health Perspectives* VOLUME 115 | NUMBER 3 | March 2007, pp. 416-424
9. J. M. Osepchuk, R. C. Petersen: Safety Standards for Exposure to RF Electromagnetic Fields. *IEEE Microwave Magazine* (ISSN 1527-3342) Volume 2, Number 2, June 2001, str. 57-69
10. Göthe C. L., Odont, C. M., Nilsson, C.G: The environmental somatisation syndrome. *Psychosomatics* 36: 1-11; 1995
11. Heřt J., Krejčí V.: Elektromagnetická hypersenzitivita. *Praktický lékař* č. 1, 11.1.2006, str. 7-12
12. Jelínek L., Pekárek L. : „Evaluation of human exposure to single electromagnetic pulses of arbitrary shape“; *Central European Journal of Public Health* No.1/Vol 4 March 2006, p. 30-34

Příloha č. 2 - International Commission on Non Ionizing Radiation Protection (ICNIRP),
Mezinárodní komise pro ochranu před neionizujícím zářením¹

Úloha ICNIRP

Mezinárodní komise pro ochranu před neionizujícím zářením (ICNIRP) je nezávislá skupina expertů, jejímž cílem je vyhodnocovat současný stav znalostí o účincích neionizujícího záření na lidské zdraví a na dobré životní podmínky a poskytovat vědecky založené rady na ochranu proti škodlivému působení neionizujícího záření.

ICNIRP uveřejňuje informace na vybraná témata týkající se významu ochrany před neionizujícím zářením a své rady formuluje ve vědeckých publikacích založených na vědeckých poznatcích, v závěrech vědeckých sympozií, v prohlášeních na vybraná témata, ve směrnících pro omezení expozice a v praktických návodech k omezení expozice v pracovním prostředí (ve spolupráci s Mezinárodní organizací práce – International Labour Organization). ICNIRP poskytuje vědecké konzultace Světové zdravotnické organizaci (WHO) ve všech otázkách týkajících se neionizujícího záření a zdraví.

ICNIRP je si vědom toho, že přijatelnost a zavedení úplného systému ochrany vyžaduje také údaje a vyhodnocení založená na společenských, ekonomických a politických zřetelích. Podle názoru komise ICNIRP patří započtení těchto záležitostí národním vládám a jimi stanoveným úřadům. ICNIRP a další vědecko-poradenské orgány však mohou poskytovat základní informace o přiměřenosti takových vyhodnocení.

ICNIRP poskytuje základní praktické informace o úrovních měřitelných veličin odvozených ze základních omezení. Přitom uznává potřebu dalších technických doporučení pro zvláštní expoziční situace. To vyžaduje fyzikální a inženýrské expertízy k vypracování opatření umožňujících posoudit, zda jsou směrnice ICNIRP pro omezení expozice splněny. To zahrnuje poučení o principech měření a o jeho praktickém provádění, o konstrukci zařízení s nižším vyzařováním nebo o stínění snižujícím úroveň vyzařování a tam, kde je to potřeba, stanovení limitů vyzařování. ICNIRP však pokládá za vhodnější, aby se tyto záležitosti řešily v mezinárodních, oblastních a národních orgánech zabývajících se technickými standardy.

Výzkum

Výzkum nepříznivých zdravotních následků, které mohou souviset s neionizujícím zářením, se provádí několik desetiletí. Na toto téma již byly publikovány tisíce vědeckých zpráv, a jejich počet každým rokem vzrůstá.

Předmětem výzkumu jsou:

- Epidemiologie
- Laboratorní studie vlivů na lidský organismus

¹ General Approach to Protection against Non-Ionizing Radiation. ICNIRP Statement, Health Physics 82 (2002), str. 540-548

- Pokusy na zvířatech
- Studie buněk a tkáně

Celkové vyhodnocení velkého počtu existujících výzkumných zpráv vyžaduje expertizu z oboru medicíny a z dalších vědeckých disciplín. ICNIRP je uznávaná mezinárodní nevládní organizace, která hodnotí výsledky těchto výzkumů, vydává směrnice a poskytuje odborné rady, které se týkají ohrožení zdraví způsobeného neionizujícím zářením.

Každé jednotlivé pozorování nebo jednotlivá studie může ukazovat na možnost zdravotního rizika souvisejícího s expozicí neionizujícím záření. Avšak souhrnné vyhodnocení rizika vyžaduje informace ze studií, které splňují určitá kritéria kvality. Publikace, které prošly kritickým hodnocením, zpravidla poskytují informace o míře, do jaké jsou tato kritéria splněna. Souhrnné zhodnocení zjištěných rizik obvykle vyžaduje konzistentní informace z několika takovýchto studií. Před vydáním vlastních kritických přehledů monitoruje ICNIRP nové shromážděné poznatky a aktualizuje případně souhrnné zhodnocení zdravotních rizik. To se zakládá na celkovém vědeckém rozboru, nikoliv pouze na dílčích informacích.

Proces vyhodnocování

Proces vyhodnocování zavedený v komisi ICNIRP zahrnuje tři kroky. Přitom se některé části tohoto procesu nutně opírají o vědecký úsudek a detaily tohoto procesu se proto mohou lišit podle otázek, které řeší. Dále popsany způsob představuje proto rámcové směrnice, nikoli přísná pravidla.

Tři kroky procesu vyhodnocování:

Údaje z dílčích studií:

- Jednotlivé studie se vyhodnocují nejprve podle závažnosti pro uvažovaný vliv na lidské zdraví a podle kvality použitých metod. Kritéria pro hodnocení jsou popsána v prohlášení komise ICNIRP k celkovému přístupu k ochraně před neionizujícím zářením² a mají charakter směrnice pro vyhodnocování vědeckých studií. Tento postup může vyloučit některé studie z dalšího využití, nebo může stanovit stupně důležitosti jednotlivých studií podle kvality použitých metodik. Hodnocení se provádí s ohledem na posuzovanou hypotézu, protože přínos studie k vyhodnocení rizika závisí na této hypotéze.

Prověření účinků na zdraví:

- Pro každý vyhodnocený vliv na zdraví je nutné přezkoumat všechny informace, které mají vztah k uvažovanému efektu. To se nejprve provádí zvlášť pro epidemiologické studie, pro studie vlivů na lidský organismus, pro výzkumy na zvířatech a pro studie *in vitro* s dalším jemnějším dělením podle toho, jak to vyžaduje posuzovaná hypotéza.

Celkové zhodnocení:

- Na závěr je třeba výsledky těchto kroků spojit a zhodnotit jako celek. Přitom je nutné posoudit, zda data získaná studiem na lidech, na zvířatech a *in vitro* jsou navzájem v souladu.

První dva kroky tohoto procesu provádějí zpravidla stálé subkomise ICNIRPu s podporou členů-konzultantů. Poslední krok provádí ve spolupráci se svými stálými subkomisemi komise ICNIRP v úplném složení.

Směrnice pro ochranu zdraví

Pro souhrnné zhodnocení rizika je třeba ověřit, zda zkoumaný vliv byl skutečně prokázán a zda škodí lidskému zdraví.

V ideálním případě může být směrnice na ochranu před neionizujícím zářením vypracována na základě kvantitativního vztahu mezi expozicí a nepříznivým účinkem záření. V mnohých případech může být tento kvantitativní vztah vyjádřen prahovou hodnotou a může být stanovena hodnota expozice, pod níž je tento vliv bezpečně vyloučen. Jestliže dostupná data dovolují stanovit nepříznivý vliv, ale neumožňují určit prahovou hodnotu, je možné použít strategii, která riziko snižuje. Úloha komise ICNIRP jako vědeckého orgánu spočívá v analýze rizik vyjádřených následky, které jsou kvantifikovatelné. Přijatelnost takových rizik závisí na sociálních a ekonomických úvahách, které jako takové nespadají do kompetence ICNIRP.

Při stanovení limitů bere ICNIRP v úvahu vlivy přímé a nepřímé a také akutní i chronické působení na zdraví. Zavádí bezpečnostní faktory, které započítávají nejistoty ve vědeckých poznatcích a biologickou proměnlivost odezvy. Směrnice ICNIRP se nezabývají elektromagnetickou kompatibilitou (EMC) a místo záření z výrobků a zařízení sledují expozici osob elektromagnetickým polím.

Pokud jde o expoziční limity, strategií komise ICNIRP je stanovit základní omezení pro biologicky účinné procesy, a pak, je-li to nutné, určit k nim referenční úrovně vyjádřené v dobře měřitelných veličinách (například v hustotě zářivého toku nebo v intenzitách elektromagnetického pole). Ochrana před nepříznivým působením je zajištěna základními omezeními (nejvyššími přípustnými hodnotami) expozice.

V určitých případech může být vhodné rozlišovat mezi obyvatelstvem (širokou veřejností) a zaměstnanci, tedy lidmi, kteří jsou vystaveni záření při práci.

ČESKÁ REPUBLIKA ÚŘAD VLÁDY ČR		ODDĚLENÍ PUBLIKAČNÍCH ČINNOSTÍ PŘEDSEDY VLÁDY
Č.j.	07743/08-KPV	
V ě c :	Interpelace pí. Soni Markové ve věci elektrosmogu jako zátěže životního prostředí a možných zdravotních problémů občanů	
Mgr. M. Schmarcz Datum : 23.5.2008 Předkládá		Datum : 23.5.2008 Ke schválení

"K"-Kp. 26. /



Předseda vlády České republiky

Mirek Topolánek

V Praze dne 26. května 2008

Č.j.: 07743/08- KPV - b)

Vážený pane předsedo,

ev. č. 313 . /

v příloze Vám zasílám kopii odpovědi na interpelaci poslanců Zdenka Maršíčka a RSDr. Alexandra Černého ve věci „Vznik Národní gardy“

S pozdravem

Příloha: 4 listy ✓



Vážený pan

Ing. Miloslav Vlček

předseda

Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

P r a h a



"R"-exp. 26.6
-každěmu
písat. zvlášť

Předseda vlády České republiky

Mirek Topolánek

Praha, 26. května 2008

Čj.: 07443 / 08-KPV-b)

Vážený páni poslanci,

obdržel jsem Vaši písemnou interpelaci č. 313 ve věci zřízení Národní gardy předsedkyní Národní strany Mgr. Petrou Edelmannovou. Vašeho zájmu a Vaší iniciativy v dané věci si vážím a chápu ji.

Úvodem si dovolím shrnout některá fakta, která považuji za důležitá:

Ministerstvo vnitra několikrát odmítlo Národní stranu zaregistrovat. Byla zapsána do rejstříku politických stran a hnutí od 31. října 2002 až na základě rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky, čj.:11 Zp 31/2001 ze dne 27. září 2002. Proti Národní straně je možné postupovat pouze v souladu se zákonem č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů, pokud bude ustanovení tohoto zákona porušovat.

V této souvislosti považuji za důležité upozornit na to, že neonacistický Národní odpor, zmíněný v úvodním textu Vaší interpelace, není oficiálně registrovaným uskupením, a proto nelze zakázat jeho činnost. Ze stejného důvodu nelze toto neregistrované uskupení chápat jako součást „seskupení ultrapravicových neonacionalistických stran“, neboť taková formace na české ultrapravicové nacionalistické scéně díky její roztříštěnosti neexistuje.

Přestože v roce 2007 byla Národní strana, stejně jako v r. 2006, nejviditelnějším subjektem na české krajně pravicové nacionalistické scéně, zůstává stranou marginální s malou členskou základnou. Účast na oficiálních akcích této

strany se obvykle pohybuje v rozmezí 20 až 30 osob. Jejím hlavním cílem bylo a je upoutání zájmu médií a zviditelnění se na veřejnosti. Pokusila se o to celou řadou mnohdy kontroverzních akcí, z nichž lze např. připomenout účast jejích zástupců na nepovolené demonstraci v Bruselu proti islamizaci Evropy. K jedné z posledních z nich pak patřilo „založení“ Národní gardy, proklamované dne 28. října 2007, které mělo mediální odezvu i v zahraničí, např. v reakci prezidenta Slovenské republiky. Ve výše uvedených souvislostech považuji proto za nezbytné zdůraznit, že veškeré informace, doposud zveřejňované k Národní gardě, vycházejí z informací uváděných na jejích webových stránkách, a jsou tudíž „z dílny Národní strany“, a de facto mají sloužit a slouží k její vlastní medializaci. To se plně vztahuje i k nabídce strážní služby představitelem Národní gardy M. Kubíkem řediteli Národního památníku Terezín v prostoru Národního hřbitova Terezín poté, co zde došlo k odcizení bronzových destiček z náhrobků obětí terezínského ghetta. Přestože ředitel Národního památníku v Terezíně tuto nabídku striktně a razantně odmítl, Národní gardě posloužila k medializaci.

Celá problematika má několik rovin, Vaše interpelace se explicitně vztahuje k rovině právní a bezpečnostní.

Z hlediska právního mohu uvést, že **Národní garda není právnickou osobou, neboť není nikde oficiálně registrována.** Nelze ji proto rozpustit nebo zakázat její činnost ve smyslu zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích v platném znění, anebo ve smyslu zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů v platném znění. Z hlediska Ministerstva vnitra se jedná o neformální uskupení, nemající jakoukoliv právní subjektivitu a nevztahují se tedy na ně právní normy výše zmíněných zákonů. Nemohu se tudíž ztotožnit s Vaším názorem, stavícím Národní gardu na roveň s Maďarskou národní gardou, která má jako registrované sdružení právní subjektivitu, z níž vyplývá i možnost státu navrhnout pozastavení jeho činnosti, anebo dokonce jeho rozpuštění. V případě, že by se Národní garda, respektive její veřejně deklarovaní představitelé a členové dopustili nějaké protiprávní činnosti, např. trestné činnosti, bude proti jejich jednání postupováno razantně a striktně podle platných právních předpisů.

Ve výše uvedených souvislostech považuji dále za nezbytné korigovat tvrzení Národní strany, že *„Národní garda poskytuje svoje služby v souladu s § 5 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení (krizový zákon)“*, které je přinejmenším zkreslující. Krizový zákon totiž ustanovení upravující poskytování a přejímání humanitární pomoci neupravuje. S největší pravděpodobností se má jednat o § 5, odst. 2 Nařízení vlády č. 463/2000 Sb., o stanovení pravidel zapojování do mezinárodních záchranných operací, poskytování a přijímání humanitární pomoci a náhrad výdajů vynakládaných právníckými osobami a podnikajícími fyzickými osobami na ochranu

obyvatelstva.¹ K jejímu poskytování se může nabídnout kdokoliv, tato pomoc není podmíněna členstvím v jakékoliv organizaci, anebo dokonce vojenským či polovojenským výcvikem.

Právně irelevantní je rovněž tvrzení Národní gardy, že „poskytuje právě služby a speciální práce a poskytuje je jako nezisková organizace a sdružení občanů“, neboť není ani neziskovou organizací, ani občanským sdružením. Za značně zavádějící lze považovat prohlášení Národní gardy o své připravenosti suplovat činnost zrušených Záchraných praporů Armády ČR, aniž by však uváděla, jak velký lidský potenciál má pro to k dispozici a nakolik je k této činnosti vybavena proškolenými pracovníky a vlastní technikou, včetně techniky těžké.

Z hlediska bezpečnostního, jehož rámec je v právním státě dán právními předpisy, Vám mohu sdělit, že **v současné době nedisponuji žádnými informacemi, z nichž by vyplývalo, že Národní garda porušuje platné právní předpisy, anebo o to usiluje.** V souladu s působností vymezenou zejména zákonem č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, nejsou v současné době relevantní poznatky k činnosti tohoto virtuálního subjektu, vypovídající o možném ohrožení demokratických základů České republiky. Obdobné stanovisko zaujímá i odpovědná složka Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Služby kriminální policie a vyšetřování, která se zabývá odhalováním a vyšetřováním extremistické kriminality. Ani z hlediska působnosti tohoto policejního útvaru rovněž nebyly zjištěny žádné projevy, anebo jiná jednání představitelů tohoto neformálního uskupení, které by zakládaly podezření ze spáchání trestného činu.

Na základě všech výše uvedených skutečností mohu konstatovat, že, přestože Národní strana prezentovala a prezentuje Národní gardu jako neozbrojený sbor organizovaný na přísně vojenském principu, který „má sloužit dle potřeby k ochraně a pomoci obyvatelům České republiky“, tato organizace byla a je i v současnosti pouhým virtuálním projektem, díky němuž se Národní straně daří udržovat si zájem masmédií a vzbuzovat dojem, že Národní garda skutečně funguje, a to za situace, kdy, dle odhadu bezpečnostních složek, se počet členů takzvané Národní gardy pohybuje kolem 20 osob.

Vážení páni poslanci, přestože z informací, které mám k dispozici vyplývá, že Národní garda nemá právní subjektivitu, je svým způsobem virtuálním projektem a nepředstavuje v současnosti bezpečnostní riziko, neznamená to, že tomuto projektu, jakož i jeho „zakladateli“, tj. Národní straně, nevěnují bezpečnostní složky státu

¹ Podle odst. 2 tohoto ustanovení může být „humanitární pomoc poskytována bezplatně orgány státní správy a orgány územních samosprávných celků, právníky osobami, podnikajícími fyzickými osobami, nevládními organizacemi, neziskovými organizacemi a sdruženími občanů, skupinami osob a jednotlivci na základě výzev nebo z vlastní iniciativy formou nabídek“.

zvýšenou pozornost a nejsou připraveny v případě porušování zákonů České republiky nekompromisně a velmi razantně zasáhnout.

Závěrem si Vás dovoluji ubezpečit, že vláda České republiky řadí problematiku extremismu mezi priority bezpečnostní politiky. Stálou pozornost jí věnují jak Ministerstvo vnitra, tak Policie ČR a zpravodajské služby, ale i další orgány státní správy v rámci protiextremistické politiky. Boj proti protagonistům extremistických projevů, nevyjímaje neonacismus, rasismus, antisemitismus a xenofobii obecně, zůstává jejich prioritou. Osobně zastávám názor, že v České republice není místo pro subjekt, který by si uzurpoval právo, v rozporu s platnými zákony, jakýmkoliv, byť i skrytým způsobem, suplovat úkoly bezpečnostních složek České republiky, především pak Policie ČR.

Pro úplnost dodávám, že existenci a projevy krajně pravicové nacionalistické politické strany, jakou Národní strana bezesporu je, Česká republika nikterak nevybočuje ze situace ostatních unijních států, které se rovněž potýkají s obdobnými politickými subjekty, z nichž některé, na rozdíl od Národní strany, byly úspěšné v prosazování se na oficiálním politickém fóru.

S úctou



Vážený pan
Zdeněk MARŠÍČEK
poslanec

Vážený pan
RSDr. Alexander ČERNÝ
poslanec
Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR
Praha

ČESKÁ REPUBLIKA ÚŘAD VLÁDY ČR		ODDĚLENÍ PUBLIKAČNÍCH ČINNOSTÍ PŘEDSEDY VLÁDY
Č.j.	07743/08-KPV	
V ě c : Interpelace poslanců Zdeňka Maršíčka a RSDr. Alexandera Černého ve věci „Vznik Národní gardy“		
Mgr. M. Schmarcz Datum : 23.5.2008 Předkládá		Datum : 23.5.2008 Ke schválení